

Ma, zbogom, 2014!

Pred vama je nastavak prošle nedelje započetog pregleda zapisa ostavljenih istoriji tokom 2014. godine u ovoj rubrici.

April: „Mali jazavičar Leo sa Strelišta, o čijem je junaštvu pisao i visokotiražni engleski list 'Dejli mejl', i srcem najveći pas na svetu" bio je povod da zapišemo sledeće: „U vreme kada je čak i osmeh skup, kada priče o velikim prijateljstvima i odanosti ni u filmovima ne možemo da vidimo, kada kao nikada pre ljudi gledaju i vide samo sebe, i to u pokušajima da što je dostojanstvenije moguće prežive – bila nam je neophodna priča o Leu. Nakon udaha svežeg vazduha davljenici prodišu, posle šamara i prskanja hladnom vodom onesvešćeni dođu sebi. Idealisti bi rekli da ovakvi slučajevi mogu naterati ljude da prestanu da gledaju na svet kroz sitnosopstveničke interese. Da progledaju, postanu bolji...”

Dezorganizovanost organa uprave i malicioznost osoba što obavljaju administrativne poslove u političkim partijama dovele su do ludila naše sugrađane koji su izborni dan proveli na glasačkim mestima kao članovi biračkih odbora. Oni su se nekoliko nedelja kasnije međusobno laktali i psovali kako bi ostvarili što bolju poziciju u naletu na veliku salu lokalnog parlamenta, gde su isplaćivane nadoknade za njihov pošten rad; čak je i policija morala da interveniše u nastojanju da se napravi kakav-takav red.

Tada smo zabeležili ove rečenice: „Pre svega u oči upada sledeće: kad se takav kaos stvori zbog isplate dnevnice od 1.500 dinara, jasno je kakvo je imovinsko stanje građana, kao i gde i u kojim uslovima živimo. Pitanje čemu se nadamo polako gubi sportski karakter i sve više zvuči kao oštra, gruba poruga. Kao knjiški sarkazam”.

Pošto su poslanici Narodne skupštine Srbije položili zakletvu, rekosmo: „Do poslednjeg momenta kod nas optimista tinjala je nada da će Vučić skupiti hrabrost i državničku odlučnost i da će sam, za šta je dobio mandat na izborima, od kadra iz sopstvene stranke, formirati vladu, pa da građanima Srbije bude onako kako su glasali, većinski hteli. Ponovo su pesimisti dokazali da je negativan pristup u Srbiji ono što se traži. Kapa dole”.

Maj: U tekstu pod naslovom „Dobar dan, jo napot” pokušali smo da na šaljiv način prokomentarišemo izuzetno ozbiljne međunacionalne provokacije koje je u javnost izneo predsednik Pokrajinskog odbora DSS-a; namerno mu ne pominjemo ime, neka se samopromoviše negde drugde. On je „jezičke patrola” preuredio tako da „deesesovci, organizovani u takve 'formacije', treba da utvrde u koliko naseljenih mesta, posebno na severu Bačke, građani mađarske nacionalnosti ne govore srpski!? Ovu nebulozu je upotpunio i 'obrazloženjem' u kojem kaže da to treba učiniti kako nam se 'ne bi dešavalo da u pojedinim mestima građani koji

govore srpski ne mogu da se sporazumeju s lokalnim stanovništvom'".

Ilustracija Dušan Ludvig

Rekli smo da to „može da bude problem” i dodali: „Recimo, neki avanturista koji zna samo srpski, prolazeći kroz mesto na severu Vojvodine, ostane bez žvaka. Pride trafici, kaže uljudno: 'Dobar dan', a iz prozorčeta stigne ženski glas: 'Jo napot'. 'Auu, kakav 'napot'', pomisli nesrećnik, 'ja kulturan, a ona meni...' 'Molim vas žvake', kaže putnik namernik. Umesto njih dobije osmeh i sleganje ramenima. Šta će, jadan, od silnog pešačenja mu se osušila usta, mora da se osveži, pa zato poče gestikulacijama da objašnjava: zamišljenu gumu stavi ko bajagi u usta i onda krene da facijalnim mišićima oponaša žvakanje. Dobije još jedan osmeh i: 'Nem ertem'. Ne razumejući da to znači 'ne razumem', čovek skoro da pobesni. Ipak, u momentu mu se upali lampica, pokaže prstom na stalak sa žvakama i izgovori naziv robne marke koju želi. Dobije ono što je tražio, još jedan osmeh i kusur. U dinarima.

Zahvaljujući genijalnosti i trudu vojvođanskog šefa deesesovaca do ovako neprijatnih situacija neće dolaziti: članovi te partije će mapirati sever Pokrajine, pa će naselja s trafikama u kojima rade prodavci što ne znaju srpski, biti jasno naznačena, što će pomoći ljubiteljima žvaka sa srpskog govornog područja da ih na proputovanju izbegnu.”

Podsetili smo tada čitaoce da je „u bogatoj Vojvodini zabeleženo postojanje 26 nacija i nacionalnih ili etničkih grupa”, kao i da „ponosni pripadnici svih 26 jesu naši sugrađani, žive u Pančevu.”

„Pančevac” je u maju uputio i „iskreno saučešće porodicama tragično nastradalih, kao i onih koji su preminuli zbog šoka nastalog usled nestvarno strašnog iskustva, toliko jezivog i po dalji život važnog da će preživeli ubuduće meriti vreme na ono pre i ono posle poplave”.

Jun: Podstaknuti veću da je „sajt 'Peščanika', čija je krilatica 'Ako vam je dobro, onda ništa', oboren neposredno pošto je na njemu objavljen tekst trojice univerzitetskih profesora našeg porekla koji žive u Engleskoj o tome da je doktorska disertacija ministra unutrašnjih poslova Nebojše Stefanovića plagijat“, pomenuli smo izjavu premijera Vučića. On je tada kazao kako je argumentacija trojice naučnika u vezi s doktoratom ministra policije „najgluplje obrazloženje“ koje je ikada čuo.

Napisali smo da „taj nastup, jednako koliko i dranje na ministre na sednici Vlade tokom poplava, nisu maniri koje treba da gaji premijer prilikom komunikacije sa okolinom. Je l' moguće zamisliti Blera nekada ili Merkelovu sada u takvim situacijama?“, zapitali smo se.

Poentirali smo mišlju da je problem u tome „što niko, pa ni Vučić, ne zna sve i ne može sve sam“, te da to „može imati i ima reperkusije po funkcionisanje države. A umesto da ima konstruktivnu pomoć saradnika, najmoćniji čovek u zemlji okružen je, u najvećoj mogućoj meri, ulizicama – utrkivanje u ulagivanju njemu na sve (ne)zamislive načine postao je bljutavi mejnstrim bez granica: u toj trci učestvuju njemu najbliži političari, direktori državnih i javnih preduzeća, gradonačelnici, poslanici, odbornici, 'novinari', zaposleni u ustanovama... I, pored kubertenski nastrojenih učesnika, veliki je broj onih što na nevidljivom finišu trke očekuju i medalju, nagradu.

I zbog toga nam nije dobro...”

Siniša Trajković

(Nastaviće se)